

Історія виникнення та розвитку ручних осколкових гранат

Гавришук М.М., курсант навчально-наукового інституту підготовки фахівців для підрозділів міліції громадської безпеки, психологічної служби та Національної гвардії України НАВС

Науковий керівник: Ковтонюк Д.О.

Для знищення живої сили та техніки противника, руйнування його оборонних споруд і рішення ряду інших бойових завдань у бойовому комплекті сучасного українського солдата мають бути ручні осколкові гранати.

Дослідивши походження слова граната, що означає «зернистий», ми з'ясували, що ручні гранати призначені для ураження осколками живої сили противника. Під час вибуху, граната утворює велику кількість осколків-зерен, які розлітаються і володіють енергією, достатньою для ураження живої сили.

В роботі ми дослідили, що перші гранати по зовнішньому і внутрішньому складу були схожі на гранатний плід. Інші джерела підтверджують, що перші гранати мали форму кулі, всередині якої був димний порох.

Як свідчить історична довідка, в Україні перші гранати з'явилися у XVII ст. За нашими дослідженнями, великий вклад в систему удосконалення гранат належить М.М.Зініну, який перший у світі запропонував начинити гранату не порохом, а нітрогліцеролом. У 1884 р. на озброєння армії стали надходити гранати із займистим капсулем.

На початку XX ст. в 1912 році на озброєння армії прийнятий перший зразок ручної гранати, розроблений капітаном артилерії В.Н. Рдупловським. У 1933 році конструктором Дьяконовим була розроблена протипіхотна осколкова ручна граната дистанційної дії подвійного типу РГД-33.

У воєнний час після короткочасних випробувань у військових була розроблена і поставлена на озброєння граната під індексом РГ-42. Через простоту і надійність граната довгий час перебувала на озброєнні. А в 40-х роках ручна осколкова граната дистанційної дії Ф-1 була розроблена, як свідчать історичні джерела, на основі французької гранати F-1 моделі 1915 року та англійської гранати системи Лимон, була найдосконалішою з усіх гранат того часу.

Для зручності, ми узагальнили класифікацію ручних осколочних гранат: в залежності від дальності польоту їх поділили на наступальні та оборонні; а від того, з яким запалом вони використовуються, - на дистанційні та ударно - дистанційні.

Ми дослідили, що на озброєнні Української армії знаходяться такі ручні осколочні гранати дистанційної дії РГД-5 і РГ-42 – наступальні,

Ф-1 – оборонна і ударно - дистанційної дії (РГН – наступальні, РГО - оборонна).

На наш погляд, найперспективніші гранати РГД-5 і РГ-42 для враження живої сили противника тому, що кидання гранати може здійснюватися з різних положень при діях у пішому порядку та на бронетранспортері (автомобілі). Осколки цих гранат мають енергію, необхідну для враження живої сили в радіусі до 25 м. Ручну гранату Ф-1 можна кидати з різних положень тіла, із бронетранспортера чи танка, а радіус розльоту забійних осколків гранати – до 200м.

Ручні гранати РГН і РГО, призначені для ураження живої сили противника в наступальному і оборонному бою, в різних умовах місцевості і в будь-яку пору року при температурі навколишнього середовища від +50С до – 50С. З'ясували, що в процесі історичного розвитку РГН і РГО на відміну від всіх інших гранат відрізняється тим, що мають ударно-дистанційний запал, який спрацьовує не тільки після вичерпання певного часу, а й під час зіткнення з твердою поверхнею. Ці гранати були прийняті на озброєння в кінці 70-х років.

Отже, дослідивши виникнення і розвиток ручних осколочних гранат, ми приходимо до висновку, що ця зброя протягом багатьох століть була на озброєнні армії, успішно застосовувалась солдатами при відбитті ворога. У сучасному бою ручні гранати є надійним засобом ураження противника.

Список використаних джерел

1. Сайт «Безопасность и выживание» <http://d-project.ru/>
2. Вогнева підготовка: Навч. посібник (з метод. рек.)/ Василенко В.В., Дзюба В. М., Окуцький О.Ю., Пилипів Б.І., за ред. Пилипіва Б.І., - К.: Вид. Паливода А.В., 2003. - 272 с.
3. Федосеев С. Л. Оружие современной пехоты: иллюстрированный справочник. Часть 2; - М.: ООО «Издательство Астрель»; ООО «Издательство АСТ», 2001.
- 4.Снаряды наземной артиллерии. 1975 г. Основы устройств боеприпасов. Ч. I. Одесса-1986.
5. Наставление по стрелковому делу. 9-мм пистолет Макарова (ПМ). – М. : Воениздат, 1983.
6. Наставление по стрелковому делу. Ручные гранаты. – М. : Воениздат, 1983.
7. Кривошеев О. В. Ручні осколкові гранати : навч. посіб. / О. В. Кривошеев. – Х. : ХВУ, 1999

Оточення як одне з найнебезпечніших явищ під час проведення бойових дій

Федоров А.М., курсант навчально-наукового інституту підготовки фахівців для підрозділів міліції громадської безпеки, психологічної служби та Національної гвардії України НАВС

Науковий керівник: Дворецкий В.П.

Проведення антитерористичної операції на сході України дало змогу перевірити бойову готовність військ нашої держави та звернути увагу на значну кількість недоліків при управлінні ними. Серед найбільш трагічних помилок в управлінні військами слід виділити дії командирів